

Rozhovory se životem

80

OBSAH

Hardusova předmluva do Čech -----	3
Vždy můžeme být potřební -----	4
O službě-----	6
Docílení vnitřní jednoty-----	7
Dynamika neotřesitelných energií víry-----	9
Vytvořte protiváhu-----	11
Nevědomá selka-----	17
O vývoji tvorstva-----	22
Splácej zlo dobrem a utrpení požehnáním-----	28
Jak zacházet s láskou, aby jí přišlo víc-----	29
Jasnovidec-----	32
Plán osvobození a uvědomělost-----	35
Vyslyšené modlitby-----	40

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

HARDUSOVA PŘEDMLUVA DO ČECH

Zdravím vás, milí čeští sourozenci jménem Pána Ježíše Krista!

Upřímný dík všem, kteří žijete láskou a věností Ježíši Kristu. To on nás, Boží posly, pověřil, abychom vás učili duchovní pravdy. Když je přijmete, převedete v činy a pokud budete vytrvale žít láskou k bližnímu a k Bohu, povedou vás k věčné spáse.

Oznámení Božích poslů nejsou pro lidstvo nic nového. Dokud na Zemi budou lidé, potud bude existovat spojení s námi. Neboť Stvořitel nás určil za jediný zdroj pravd.

Tuto skutečnost vyjádřil Ježíš svým výrokem: „Budu vám posílat posly pravd; budou vás učit, jak spasit vaši duši!“

Proč by nyní měli Boží poslové mlčet? Jsou odmítání, zakazování a popírání! Ale Ježíšova slova jsou stále platná, živá a plná duchovní síly! Proto s námi existuje spojení až dodnes. Učení duchovních pravd bude žít, dokud ho bude třeba. Až když se odstraní příčina, zanikne důsledek: To už se ale zde nebudou vyskytovat žádné bytosti potřebující ke spáse duchovní pravdy, budou se totiž nacházet ve stavu osobní dokonalosti ve své duchovní vlasti. Pak odpadne potřeba duchovních oznámení. Dokud tato šťastná epocha nenastane, budeme plnit to, co lidstvu Ježíš Kristus slíbil.

Na závěr, moji milí, vše shrnuji do těchto pravdivých slov: Pro nás křesťany existuje pouze jeden Bůh - Otec, od kterého vše pochází a kterým jsme stvořeni, a jen jeden Pán, Ježíš Kristus, který vše, co existuje, zprostředkoval a jemuž vděčíme za osvobození ze Satanových pout.

Proto, milí sourozenci, buďte věrní tomu, kdo vás všechny chce vést domů, do nebeské říše - Ježíši Kristu!

VŽDY MUŽEME BÝT POTŘEBNÍ

z archivu

Mír Páně nechť přebývá s vámi!

Přitahuji si vás i vaše milé pevně k sobě do mého záření - abyste se osvobodili od negativního našeptávání světa i tmavých skvrn na těle a duši. Čím více se uvolníte a otevřete, moje milovaná dítko, tím více jste schopny tohoto záření pojmout. Záleží jen na vás! Vždyť Pán je s vámi a chce vás učinit šťastnými. Všichni v sobě nosíte tuto dovednost, jen ji často zapomínáte probudit. Není mezi vámi jediný, který by nebyl schopen v lásce sloužit a pomáhat. Vy ale říkáte: „Já už nic nezmůžu, jsem starý, sám potřebuji pomoc.“ Já však říkám: „Dokud jste schopni myslet na vašeho Pána a Mistra, z celého srdce ho volat, pak jste také schopni se modlit. I na nemocničním lůžku.“ S každou modlitbou vysíláte láskyplné záření tam, kam ji směřujete. A Pán vás bude podporovat až do konce vašeho života. A až budete nahoře, budete se modlit za ty, o kterých víte, že jsou v potížích.

Nemusíte dělat velké činy – utěšující slůvko je schopný vyslovit každý člověk. Není nikoho, kdo by v sobě nenosil schopnost lásky. Potřebujeme sourozence, kteří dávají druhým sílu, požehnání a podporu při léčení. Neříkejte, že to neumíte, že to neznáte. Potřebujeme prostředníky. Nepřinášíte uzdravení, ale jste spojovacím článkem mezi Boží nekonečnou uzdravující silou a tím, kdo ji potřebuje, ale sám ji ještě není schopen přijmout a vstřebat.

Je vám dána milost:

- prosit za nevědomé bytosti, aby byly osvobozeny z pout myšlenek,
- vysílat sílu těm, kteří kráčí nad Zemí, ale nejsou si vědomi, že již patří do jiné říše.

Široká je škála toho, čeho jste schopni v případě, že budete chtít! Není důležité, že jste hodně četli a sbírali moudrosti. Tím nikomu nesloužíte. Side toho hodně víte, ale v této těžké době je důležitá služba! Nejste-li schopni v jakkoliv malé formě sloužit, pak jste selhali! Děti, mějte odvahu přispívat ke zdaru vykupitelské práce! Sílu na to máte, věřte mi!

Mé milé děti, dostali jste tolik nebeských květů a darů z nebes. A květy Jeho zahrady jste i vy. Nenechte se spálit ledem a mrazem – tedy myšlenkami pochyb! Naopak, chce-li vypuknout zima, pozvedněte své hlavinky květů vzhůru k věčnému Slunci! Prosvítí vás a vy se budete dále rozvíjet. Každý den, každíčkou hodinu si připomínejte, že chcete sloužit Pánu. Nezapomínejte na to. Pak Jeho láska ve vás poroste, rozsvěcuje se, až budete zářit jako hvězdy. Amen.

Vzkříšení dává mému životu nový smysl, cíl a příležitost začít znovu, bez ohledu na to, co se děje okolo.

R. Flatt

Velikonoce jsou Boží ukázkou toho, že život je ve své podstatě duchovní a nezávislý na čase.

Ch. Crove

Naprosto nevinný muž se nabídl jako oběť pro dobro druhých, včetně svých nepřátel, a stal se Vykupitelem světa. Byl to dokonalý čin.

M. Sandhi

Nechť nás radost ze vzkříšení vyzvedne z osamění, slabosti a zoufalství a naplní nás silou, krásou a veselostí.

F. Tomkins

O Velikonocích se opona mezi časem a věčností téměř vytrácí.

D. Horton

O SLUŽBĚ

z archivu

Milosrdný Bože, dej lidem sílu, aby byli schopni přijímat, zpracovávat a dál předávat celému lidstvu Tvoje světlo a vše temné zakrýt. Dej jim sílu, aby ze sebe nechali proudit přání dobra všemu lidstvu. Jsou dobré vůle, ó Pane, jinak by sem plni očekávání nepřišli. Pane, dej jim sílu a požehnání a zahal tuto místnost do zářícího světla, jež temnotu zastaví. Nic negativního nesmí vstoupit tam, kde sídlí Tvá láska. Ó Pane, prosíme o Tvoji pomoc.

Milovaná dívka, je velká milost, že jste tuto duchovní cestu našli. Vyvádí ze zoufalství a halí do pláště jistoty, že nejste nikdy sami. A když přijdou nejtěžší osudové rány, víte, že se nic neděje bez důvodu a proti Božím zákonům. Nejste produktem náhody, hračkou nějakých bytostí. Naopak, víte přesně, že jste součástí Božího řetězce lásky. Víte, že jste překonali to, kde jiní ztroskotali. Proč? Protože ať padnete jakkoliv hluboko, nepochybujete, že vás zahaluje láska Boží. Neustále dává možnosti nápravy, vzestupu a návratu.

Milost, že jste našli duchovní cestu a jdete po ní, nejste schopni docenit. Nemáte chodit do duchovní rodiny ze zvyku. Máte zde být plni touhy a štěstí, vždyť víte, že je tu pro vás připravena, když o to prosíte, duchovní pomoc i že záření zde se vyskytující pomáhá vaší duši i tělu.

Milovaní, tím jste ale také převzali povinnost pracovat na sobě. Neříkat: Chyběl jsem dnes, ale příště přijdu. Milé děti, nebuďte tak vlažné. Snažte se, a to důkladně. Vždyť jde o víc než o tento pozemský život. Bojujete na Zemi, abyste se na ni už nemuseli vracet. Už jste dosáhli přičky, že odoláváte tomu, co by vás táhlo zpět na „planetu pokání.“ Jde o mnoho, vlastně bych chtěl říct, že o vše! Umíte si představit, jak je důležité, když na sobě pracujete, když návyky a touhy, které vám nepomáhají či v něčem brání, dokážete odložit? Že bojujete, vylepšujete, až budete schopni říci: „Udělal jsem maximum toho, čeho jsem byl schopen. Ó Otče, odpusť, že jsem nedokázal víc!“

Nemělo by vám být, milé děti, lhostejné, že dostáváte poselství od Božích poslů, rady, které vám pomáhají, abyste mohli pokročit dál

na duchovní cestě. Ti, kteří si to stále neuvědomují, budou stokrát, tisíckrát litovat, že tento pozemský život nebrali vážně a zapomínali, že nejdůležitější v životě člověka je cesta zpátky k Bohu.

Vše, co vám vnější svět může nabídnout, nic neznamená! Odložte to, co vás chce svést z cesty! Vždyť chcete dokázat, že jste světlo, jiskra od Boha, že v sobě nosíte Jeho lásku, chcete pomáhat lidem a sloužit jim. Vaši duchovní přátelé jsou šťastni, když vám mohou sloužit. Chovejte se jako oni! Duchovní služba, tak často mnohými opovrhovaná, stojí nad hmotnou pomocí. Jak krásné by bylo, kdybyste mohli říct: „To a ono světlo jsem pomohl vznítit, tato srdce jsem získal pro cestu zpět do duchovní domoviny.“

Ten, kdo se dere dopředu, není služebník. Opravdu sloužící stojí vzadu a vyhlíží, co by mohlo být jejich úkolem - toužebně ho očekávají: Nyní mohu tomuto pomoci a teď druhému. Pokud takto budete žít, budete se cítit šťastni a nebudete požadovat tolik materiálních věcí. Říkáte o nich, že zkrášlují život. Ano, hmotu nemáte zavrhat, ale má vám sloužit, a ne vy jí!

Bud'te vždy otevřeni radám, které přinášíme, poberte jich co nejvíce. Ne krásná slova, nýbrž to, co vězí za nimi. To v sobě ukotvěte a pak kráčejte životem. Amen.

DOCÍLENÍ VNITŘNÍ JEDNOTY

Schopnost spojení se Stvořitelem má také člověk. I on, inkarnovaná bytost, je napojen na tento kosmický duchovní zdroj životní energie. Je všem otevřeným bytostem přístupný: dáváním

a přijímáním se otevírá. Ovšem špatným myšlením se částečně či zcela uzavře. Připravenost, dobrá vůle a snaha konat bohulibé věci jsou rovněž formy dávání. Tehdy duchovní zdroj stejným způsobem odpovídá - vy pocítíte teplo, čistíte si duši i tělo. Tak probíhá komunikace s energiemi univerza. Jednejte tímto způsobem. A modlete se o přísun energie třeba takto: „Duše má je nositelem a moje tělo chrámem Stvořitele. Nyní se já, Tvé stvoření, otevírám Tvému energetickému proudu uzdravujícímu duši i tělo.“

Dynamika vědomého spojení může vést až k průlomu léčivých energií.

Zbavte se předsudků. Otevřete se působení kupříkladu slovy: „Těším se na proudy božské světelné energie. Jsem připravený a šťastný, že smím být skrze Boží léčivou sílu vnitřním léčitelem posilněn a uzdraven,“ nebo „Božská jiskro ve mně, děkuji za Tvoji sílu. Navozuje ve mně mír, světlo a zdraví.“

Očistěte se od všech zátěží - léčivý zdroj vám k tomu dodá potřebnou energii.

Docílení vnitřní jednoty je úkol každé bytosti. Stane se tehdy

- jsi-li pozorný a otevřený duchovním pravdám. Pak jsi dítě Boží, které není závislé na hmotě.

- podporuješ-li svůj návrat blíže k Bohu tím, že si uvědomuješ význam seberealizace a usiluješ o ni.

- jsi-li ostražitý vůči nástrahám temných. Pak máš málo pádů ztěžujících vzestup vzhůru.

Uchopme vlákno nejniternějšího bytí tak, jak učil Ježíš: „Říše Boží je ve vás!“ Pak budeme plni víry a naděje.

V té samé míře, jakou pomáháme na Zemi Kristu, On nám poskytuje kosmické energie. „Můj Otec mi dal veškerou moc k tomu, aby se žádné z Jeho dítek neztratilo.“ A ještě řekl: „Přivedu je všechny do Jeho říše.“

DYNAMIKA NEOTŘESITELNÝCH ENERGÍ VÍRY

Osudy lidí jsou plny neustálých vzestupů a pádů. Souvisí to s tím, jak blízký či odtažitý mají vztah k Bohu, jakou mají po Něm touhu. Z našeho pohledu je vztah současného lidstva k Bohu spíše chladný. Proto žije ve stále větší disharmonii. Tím se ale zabývat nebudeme; my se nyní zaměříme na uzdravování skrze vnitřního léčitele.

Dojde k němu rozprůděním vnitřní léčivé síly, které vyvolala např. vroucí modlitba či pevná víra.

Disharmonie rovněž zmizí skutkem lásky. Stručně řečeno: Láska ke Stvořiteli a k bližnímu léčí!

Nedomnívejte se, prosím, že jste ztracené případy, že máte těžkou karmu. Ovšem připustte: „Karmu jsem si vytvořil a jenom já ji mohu rozpustit.“ Pomocníků na rozplétání uzlů je dost, hlavní je především naděje a důvěra, že vám bude pomoheno. Jak řekl apoštol Jakub: „Tomu, kdo hodně miluje a pevně věří, je mnohé umožněno!“

Ježíš to za svého pozemského života dokázal mnoha skutky. Také často lidem říkal: „Tvá víra ti pomohla – budiž uzdraven.“ To ne Ježíš uzdravoval. Jen jasnovidcky viděl vnitřního léčitele, tedy Boží jiskru – připravenost člověka přijmout viditelné uzdravení. Proto se před léčením ptal: „Věříš, že to mohu uskutečnit?“ Takovou otázkou mobilizoval jejich chtění a připravenost se otevřít proudícím energiím. Vědomým souhlasem vnitřní léčitel ožil a člověk se viditelně uzdravil.

Ozdravné energie jsou v každé bytosti, a tedy i v lidech. Liší se však intenzitou působení. U některých působí málo, a tudíž skrytě, u jiných – u těch, kteří rozbili vnější pouta – konají viditelně.

Co vlastně znamená „věřit“? Z našeho pohledu je to „žít se Stvořitelem“. To je ideál. Prožívat existenci Boha jako skutečnost, nechat v sobě působit Jeho jiskru a nevytvářet si bloky svéhlavostí a rozumářským myšlením.

Kdo našel odpověď na otázku: „Kdo je mým Stvořitelem, co má se mnou v plánu a jakou budoucnost chce pomocí mne docílit,“ ten pozná, co mínil Ježíš výrazem „dítka Boží“. Léčebné světlo Boží jiskry zahání temnotu nevědomosti i nezkušenosti.

Jako vědomé děti našeho Stvořitele jsme poznali, že jsme nositelé Jeho darů, vlastníci věčného života i že jsme povoláni stát se dědici Božího království a sdílet Jeho hojnost.

Moji milí, pokud se touto cestou vydáte, pak vás naplní duchovní život. Když po ní nepůjdete, obnova nenastane, projeví se málo změn, protože nemůže ve vás vibrovat ozdravující síla vnitřního léčitele. Ještě je čas konat! Je čas se stát následovníkem Krista!

Cesta pro váš život ve zdraví je otevřena! Vybudujte si základ pro blaženou budoucnost!

Milování, na vašem postoji a na správném myšlení záleží! Již Buddha učil, že „člověk je tím, na co myslí“.

Dokud budete považovat disharmonie, tedy nemoci, za něco přirozeného, za něco, co se nedá změnit, pak se neuzdravíte na těle ani na duši.

Vy se totiž domníváte, že Stvořitel chce, abyste byli nemocní. Ale On chce vaše blaho a to, abyste se skrze Krista navrátili do Jeho říše.

Ale Přímluvce, Duch svatý,
kterého pošle Otec ve jménu
mém, ten vás naučí všemu
a připomene vám všechno, co jsem
vám řekl.

Jan 14,26

VYTVOŘTE PROTIVÁHU

Milované dušinky! Ze své duchovní vlasti jsem s sebou přinesl opět vše, po čem vaše duše touží: mír, klid, svobodu, bezpečí a také trochu radosti, protože ta je u vás v poslední době stále menší.

Děkuji za vaše zkrášlené duše, za dušičky květin a za všechno, co jste v tiché mysli s sebou přinesli. A pokud zůstala sestra či bratr doma v jakékoli disharmonii, chtěl bych jim poslat přes duchovní lékaře hodně energie. Aby i oni obdrželi povznášející vibraci, kterou zde – a já v to doufám – navodíme. Neboť taková tu ještě není.

K současné situaci

Přejdu k tomu, co mnozí přivlekli s sebou: Těžkou vibraci, která je od včerejška (teroristické útoky 13. listopadu 2015 v Paříži) infiltrována do lidského vědomí - šíří se přemýšlením, diskusemi, ale i výbuchy energie. To platí i pro některé z vás.

Není dobré – abych se lidsky vyjádřil, že se tím zabýváte. Z jedno-
duchého důvodu: Přebíráte vibraci hovory, přemýšlením, pocity a emočními výbuchy ji ještě zesilujete.

To není z duchovního hlediska pro lidstvo dobré! Není to vhodné pro vaši duši, pro vaši vibraci a vibraci okolí.

Přistupte tedy k činu. Vyzývám vás k modlitbě!

Modlením dosáhnete vyšší duchovní vibrace, a tím vytvoříte protiváhu k tomu, co veřejnost při nedobrych událostech permanentně vytváří, a tím vlévá i do vás. Temní vás jí chtějí zaplnit. Říkám to úmyslně.

Přijde ještě více takových událostí a vy budete šilet, pokud se nepozdvihnete, nepovznesete nad tyto události.

Vnímám jednu myšlenku: „My to nemůžeme zastavit!“ Ne, nemůžete. Stojí za tím Satan a násobí ty události. Ale jak jsem řekl, jste

schopni vytvořit protiváhu. A tato protiváha posiluje duchovní svět, především Krista, tvůrčí silou. Na Zemi je mnoho disharmonií. Lidé mají osobní karmu, ale já nyní mluvím o karmě světa. Ta Satana zajímá, pochopte to! K té vás chce připoutat.

Všude ve světě jsou problémy. I pod Zemí. Přestože je nevidíte, můžete je tušit. K tomu řekl jednou Josef z N: „Z nitra proniklo na Zemi mnoho nedobrého... Z nitra bude lidstvo otráveno, neboť sídlo Satana je v hlubině.“

Jak dlouho ještě bude? Nevím. Ale jedno vím jistě: Pokud lidstvo bude při zamořování pomáhat svým mentálním jedem, půjde to rychleji. A šance se duchovně vyvíjet budou stále menší.

Odpověď na otázky

Bratr Otto přinesl otázky, odpovím, jak nejlépe dovedu. Prosím!

Bratr Otto: První otázku dala jedna sestra brzy po setkání. Ptala se, **kdepak je tvá svoboda, když se musíš během zákonité lhůty vzdát své činnosti duchovního učitele?**

Hardus: Jasnou odpověď dát neumím. Ale souvisí to se zákonem, který ještě neznáte. Josef z Nazaretu vám ho na vánočním setkání ozřejmí. A protože ani já neznám detaily tohoto zákona, můžu pouze odpovědět: Respektuji ho dobrovolně. A děkuji za takový dotaz. Promiňte mi, prosím, moji nedostatečnou odpověď.

Bratr Otto: **Proč nemůže zůstat náš duchovní učitel až do očisty Země, ke které už beztak brzy dojde?**

Hardus: Milý bratr vyjádřil osobní dojem. Já ze svého pohledu ještě nevidím konec tzv. zlomové situace, jak si ho on představuje. Musí a bude přicházet ještě více předstupňů. Nestane se to naráz. Chcete-li, můžete dění v současné době brát jako předstupeň, ale to není konec!

Slíbil jsem vám svoji věrnost a věrný zůstanu, dokud budu mít sílu a povolení zákonem tvoření. Všichni podléháme zákonům Stvořitele, vy je dosud znáte jen málo. Ani já je příliš neznám.

Ale o svobodě něco řeknu. My, vaši duchovní učitelé, Emanuel a další, jsme vám vždy říkali: „*Máme podmíněně svobodnou, ne absolutně svobodnou vůli.*“ Prosím, vezměte to na vědomí! Jestliže si někdo

z vás myslí, že on má zcela svobodnou vůli, ten ať se hned rozloučí, protože sem nepatří.

Vzpomínka jako duchovní nástroj a dva způsoby myšlení

Většina duchovních bytostí, které nedávno přešly na druhou stranu, si těžko vzpomíná. Síla vzpomínky totiž souvisí s duchovním pokrokem, jehož pozemský člověk dosáhl. Duchovní bytost, která právě přišla na onu stranu, si nevzpomene na vše, co v pozemském životě vykonala, na co myslela, co říkala. Můžete si teď sami vyzkoušet, zda si vzpomenete na všechno, co jste v pozemském životě řekli, učinili. Brzy si uvědomíte, že je to nemožné.

Duchovní bytost, která právě přešla do nadzemí, do jakékoli sféry, nemá jiné schopnosti než ty, co vlastnila na Zemi. Jen myšlenkový program je jiný, myšlení už neprobíhá dvěma způsoby.

Dobře vyvinutá duchovní bytost má pouze jeden způsob programu myšlení. Vy ho často nazýváte myšlení srdcem nebo čistou myslí.

Satan zavedl na Zemi a na jiných nízkých planetách ještě druhý program, rozumové myšlení. Ale na vývojovém stupni o něco vyšším – a sem patřím i já – myslíme duchovně, a tedy „srdcem“.

Vysvětlím rozdíl! Rozum je ovlivňován mocnostmi temna. Ony odpadly od Boha a ostatním vytrvale brání ve vzestupu. Nechtějí, aby lidé stoupali, protože ani ony nechtějí stoupat. A pokud se u nich vyskytnou zběhové, znovu si je, lidsky řečeno, lapí.

Snaha stoupat k Bohu je dokladem duchovního způsobu myšlení, myšlení srdcem! A myslet srdcem je na Zemi daleko těžší než přemýšlet rozumově. Tady je vidět, na jak nízkém stupni tu lidstvo žije. Většina toho, po čem lidé touží, co je zajímavé, je od Satana. Lidé po tom sahají, aniž by zapojili své srdce.

Platí to také ve vědě, zdravotnictví aj. Hodně oborů je přes rozumové myšlení inspirováno Pánem temna.

Několika vědců se to netýká. Například Max Planck, přestože byl fyzikem pozemského ražení, dokázal v přírodních vědách uvažovat duchovně. Někteří Bohem nadaní lidé, o nichž mluvíte, žijí nad úrovní těch, co myslí rozumem.

Nedomnívejte se, že až přijdete na onu stranu, bude před vámi všechno ležet jako na podnose a vy si budete dělat, co chcete. Opak je pravdou!

a) Ti, co mysleli rozumem, mohou zde poznat jen to, co učinili, jak pracovali, co chtěli v odžitém pozemském životě.

Takové duchovní bytosti nejsou vůbec schopné porozumět duchovní práci, kterou si před příchodem na Zemi předsevzaly. Je to pro ně tmavá díra, neboť nezačaly s duchovní činností.

b) Když pozorujete duchovní bytost, která vědomě konala a projevovala lásku k bližnímu, lásku k Bohu, a tedy žila jistým způsobem ctnostně, vidíte, že je schopna si vzpomenout mnohem víc než ti, kteří se oddávali jen hmotnému životu. V tomto případě byl splněn účel tohoto zrození na Zemi.

Takže s rostoucí zralostí a znalostmi se do jeho vědomí vrací vědomí jeho vývojového stupně. Není vzpomínkám podřízen, ovládá je a už se s nimi nepotřebuje vypořádávat.

c) U duchovních bytostí, které mají určité zatížení, se stále vrací vzpomínka na něj a objevuje se přání: „To musím ještě napravit!“ Mohli byste také říct, že je trápí svědomí.

Ale já říkám vědomě: vzpomínka. Být zatíženou duchovní bytostí na oné straně, aniž by usilovala o touhu stoupat, je důvod k nespokojenosti.

Buddha řekl: *Usmívej se a svět se změní!* Kdo z vás, kolik z vás se usmívá? Kolik to myslí dobře s bližním? Řekne posilující slovo? Myslí to upřímně? Je dobrý k bližnímu? Už samotný úsměv je malinká síla nebes na Zemi. Moudří Země to věděli, ba znali toho mnohem víc.

Právě vzpomínka, o níž dnes hovořím, vás na oné straně upomene, že je třeba něco napravit. Tady budete stále upomínáni na nápravu.

A pokud to nebudete chtít pochopit, protože jste se dostali na nižší vývojový stupeň, pak vám to připomenou duchovní průvodci.

Takže vzpomínka je druh zákona v proudu lásky Stvořitele, aby vás napravením chybných kroků pozdvihla.

Komu bude odebráno

Ježíš řekl zcela jasně: *Kdo příležitostí nebo - jinak vyjádřeno – darů Božích využil, a tedy konal v souladu s Boží vůlí, tomu jich bude dáno ještě víc. Kdo je ale nevyužil, ten bude na šance chudší.* („Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“ Matouš 25:29, pozn. redakce.) Rozpor? Ne, naopak!

Kdo právě přišel na onu stranu nebo duchovní bytost dlící na oné straně, pokud využili dary Boží, tedy možnosti rozšiřovat mezi lidské sourozence to dobré, Bohem chtěné, milující druhé, pokud pomáhali, sloužili, milovali, byli dobří, pak příležitosti využili a bude jim dáno ještě víc. To vede k ještě větším darům Božím.

Naopak, kdo je promeškal, stane se na šance chudší. Není trestán, ale budou mu přidělené znovu stejné či podobné nebo „slabší“, protože ty „silnější“ k duchovnímu vzestupu nevyužil. Taková je moudrost Stvořitelova. Tvůrce ví zcela přesně, že duchovní bytost to tentokrát s příležitostmi nezvládla, proto mu dá snazší, aby je dokázala vyřešit. Ale pak také bude, milí sourozenci, i vzestup menší! Takový je zákon. Pokud jste zaseli dobro, budete sklízet dobro. V opačném případě tomu bude naopak!

Tvůj vzestup je tedy podmíněn vzpomínkou na to, cos vykonal v pozemském životě. Jestliže jsi vše napravil, uvědomíš si to. Pak už není vzpomínka na život nutná, nevystane, neboť jsi vše odčinil. Už se neuloží, abych to řekl vaší řečí.

Jinak je to u sourozenců, kteří všechno nenapravili. Zde se vzpomínka na chybné jednání stále objevuje, až duchovní bytost přistoupí na to se polepšit.

Každý váš dobrý čin je v moudrosti Stvořitele tak výtečný, že stoupání, které jím získáte, navýší váš – abych použil pozemské slovo – duchovní životní standard. Jinak řečeno: Stoupáte od sféry ke sféře díky dobrým činům. Krok za krokem.

Když jste svou podmíněnou svobodnou vůlí využili vzpomínky na nedobré a napravili vše, co bylo v pozemském životě možné, a případně zbytek šlo dokončit na oné straně, pak si můžete vyvolat všechny vzpomínky, znovu prožít, profiltrovat a zeptat se sami sebe: Existují ještě nějaké, které mohu odčinit, abych již nebyl zatížen pozemským životem?

Neberte vzpomínku jako něco, na co se zapomíná. Na oné straně není žádné zapomení! Na oné straně si pamatujete vše, co se v životě odvíjelo.

Další druh vzpomínky se vztahuje na ty, kteří společně žili na Zemi v rodinách či byli příbuzní, v jedné vesnici či v jiném společenství. Tady jeden upomene druhého: Víš, tohle či ono jsme spolu prožili, udělali, vykonali! Myslím, že bychom to měli napravit. Bez nápravy není vze-
stup možný!

Vzájemná láska je na oné straně zcela jiná než na Zemi. Tady jeden pomáhá druhému chyby, pokud si na ně sám nevzpomene, držet před jeho očima, jeho vědomím a říkat: Myslím, že bychom to měli odčinit! Tedy život je živoucí organismus v nekonečnosti. A tak to chce mít i Stvořitel.

Vzpomínku na nedobré Stvořitel nemá! Stvořitel nemá žádný předchozí život, neučinil nic špatného a vše koná správně. Nikdy se nedopustil chyb a ani je ve věčnosti neudělá. Proto nechce, aby nás tento druh vzpomínek doprovázel. I proto bychom ji měli, jak jsem řekl, zrušit. Pak jsme se dostali zase o kousek blíže k volnosti. Napravili jsme a vzpomínka už nemá nad námi moc. Ne ta dotírající či nutící!

Proto prosím, vzpomeňte si, dokud jste na Zemi, co nedobrého jste druhým učinili! Odpusťte si navzájem! Milujte se! Pomáhejte si! Na oné straně budete skrze vaši osobní vzpomínku neustále, nechtěl bych říkat naléhavě, ale přece jen upomínání, že to a ono je třeba vy-
lepšíť. Nedostanete se dál, nemůžete stoupat, dokud není vše odči-
něno. Nazývám to vzpomínkou, jiní tomu říkají svědomí.

Přírodní vědy a také náboženství mají společně vytrvale včera, dnes i zítra bojovat proti skepticismu, dogmatismu, nevěře, po-
věrám. Obě mají člověka vést blíže k Bohu.

Max Planck

NEVĚDOMÁ SELKA

Prosím, otevřete cestu lásce k bližnímu - pomozte sestře, která brzy vstoupí do prostředníka, aby pochopila. Děkuji za to.

V: vedoucí (Josef), D: duše

D: Ta potvora! Čtyři sestry mám a bratra, ale tahle, a vlastně i ty ostatní mi chtějí vzít ženicha. Pořád ukazují vše, co žena může předvést. Hruža!

Zamilovala jsem se do Tondy, ale sestry dělají všechno pro to, aby mi ho odloudily. Nejradši bych si ho k sobě přivázala. Ony na něj dělají oči, vzrušují a provokují. Musím s ním odejít! Rodiče jsou pro, aby šel Toník ke mně.

Jenže jsme chudí a on bohatý dědic statku, takže ho chtějí všechny, od té nejmladší až po mě. Už jsem ho získala, ale ty ostatní ještě musím eliminovat. Musím jim ukázat, že Tonda je jen můj! Nemůžu jinak, nenávidím je, ačkoliv jsme rodina. Nerozumím tomu. Ne že bych nebyla ziskuchtivá, vždyť je příjemné se už vidět jako bohatá selka. On se zakoukal do mě! Ale současně se ohlíží i po ostatních, a tak musím být ve střehu. Jsem žárlivá? Asi jo.

V: Smím tě pozdravit?

D: Ty nejsi Tonda! Jak můžeš chtít mě zdravit?

V: Přivedli tě sem a my vyslechli tvůj příběh.

D: Nenávist ho vystihuje. Sestry mi chtějí vzít to, co je mi nejdražší.

V: Přivedli tě ke křesťanské skupině, právě tě vyslechla.

D: Křesťané? Také chodím na mši a k přijímání. Ty jsi farář?

V: Ne, mluvčí. Chceme ti pomoci. Máš v sobě bolest, vid'?

V: A jakou! Sestře, která se na Tondu přilepila, jsem nožem zohyzdila obličej. A jemu řekla, že ta další nemůže mít děti. Těžko se mi to říká, ale nenávidím je všechny.

V: Říkala jsi, že chodíš do kostela?

D: Musím, takový je zvyk.

V: Pak je to bezcenné chování.

D: Chci si ho vzít v kostele. Chci velkou svatbu s kočárem a s koňským spřežením projet celou vesnicí. To je můj sen. Pak se stanu selkou a převezmu vládu na statku. Mají tam tři děvečky, čtyři pacholky a čtyři spřežení. A já tam budu paní!

V: Tohle si představuješ? Kdo ti to slíbil?

D: Nikdo, chci to prosadit.

V: A ty věříš, že coby živoucí člověk to můžeš uskutečnit?

D: No, něco to zkomplikovalo.

V: Tak povídej.

D: Nemluvím o tom ráda, Tonda mi byl nevěrný se sestrou. Byli na seníku a já ji ve zlosti bodla. Nyní je postižená.

V: A co bylo pak?

D: To, co bylo v té době normální – mrzáci se dávali z domova. Už jsem o ní neslyšela.

V: Ty ses o ni nikdy nestarala?

D: Ne.

V: Žila jsi na statku a nelitovala toho?

D: Měla jsem dvě děti, ty miluji. Ale před tím jsem byla v ústavu.

V: Byla jsi tam zavřená?

D: To je tvrdě řečeno.

V: A co tam s tebou dělali?

D: Vymývali mi mozek a pak dali do spolku německých dívek. A Tonda narukoval.

V: V té době se o statek nikdo nestaral?

D: Byli tam jeho rodiče, ale šlo to z kopce.

V: A dál?

D: Tonda se vrátil jako invalida a nemohl dělat těžké práce. Já po tom výplachu mozku všechny nenáviděla. Ale pak jsem se vrátila, stala se paní, a ačkoli můj muž nebyl zcela výkonný, měli jsme dvě děti.

V: A tvé sestry?

D: Ta, kterou jsem znetvořila, se už neukázala. S ostatními jsem nebyla v kontaktu, protože jsem byla v ústavu. Vzpomněla jsem si po dlouhé době na Boha a prosila, aby ze mě udělal opět tu, kterou jsem bývala dřív. Ovšem nenávisť a všechno kolem mě šířalo.

V: Dosud jsi ničeho nezalitovala. Ale přece něco s tebou hnulo, když jsi začala přemýšlet, a třeba ti došlo, že to nebylo správné.

D: Já to však potlačila. Vrhla jsem se do práce na statku, aby byl na tom opět dobře. Po tom vymytí mozku jsem ale žila v ústraní, lidem z vesnice se vyhýbala. Cítila jsem se jak vyhnanec.

V: Vyhýbání se příbuzným i lidem určitě mělo následky.

D: Otřesné. Byla jsem brutální ke koním, zvířatům i k Toníkovi, protože nemohl pracovat tak, abychom zase zbohatli. Měli jsme jen dva koně, o toho divokého jsem se starala já, on měl na starosti toho klidnějšího. Jednoho dne mě můj Max trefil kopytem do hlavy a zlomil mi vaz.

V: Už jsi nebyla mezi živými.

D: Spadla jsem do jámy a bytosti – jacísi mrzáci či zlé postavy nebo co to bylo –

D: - zlí průvodci -

V: - se mnou hrozně zacházeli.

V: To byli ti, kteří tebou za života manipulovali. Ale pak se určitě něco změnilo. Nějak ses z téhle situace vymanila.

D: O tom právě chci mluvit. Způsobila to tchyně, a přitom tu jsem měla ráda nejméně. Přišla se zářícími – zda to byli andělé či lidé, nevím – a pozvedla mě.

V: Byla světlým duchovním průvodcem a chtěla ti pomoci.

D: A jak jsem tam živořila, přicházely další ženy, které udělaly něco podobného, ne však tak hrozného jako já.

V: Pomohla jsi jim?

D: Nemohla jsem, byla jsem jak ochrnutá, v letargii. Dívala se jen před sebe a pořád všechno stále znovu -

V: - musela prožívat.

D: Jen špatné události. Své dobré skutky jsem nikdy neviděla. Jen ty špatné se do mě vryly.

V: Ale tak to nezůstalo.

D: Máš pravdu. Bylo to k uzoufání, ale tchyně se nevzdávala. Řekla, že jsem v jádru dobrý člověk, a proč prý se k nim nepřipojím? Já na to, že ještě musím o tom přemýšlet, ať pomůže ostatním. A ti mí špatní průvodci – na to jsem už také přišla, řekli: „Zůstaneš u nás, jsi jedna z nás, postaráme se, aby se ti opět dobře dařilo. Musíš však dělat, co ti řekneme.“

V: Takže jsi nějakou dobu setrvala. Ale pak ses oddělila.

D: Tak.

V: S pomocí těch zářivých.

D: Světlym momentem bylo, že tchyně přivedla Toníka. Takže i on byl asi mrtev. Tehdy jsem pochopila, že nejsem pozemšťan, a od té doby se to lepšilo. Rozhodla jsem se, že to urovnám hlavně se sestrami.

V: Požádala je o prominutí?

D: Nejen to, navrhla jim, že půjdeme do kláštera a vše napravíme. Ovšem tchyně řekla, že zde kláštery nejsou. Je tu pouze zlo.

V: Přenesli tě na jiné místo?

D: Byla jsem zoufalá, a tak mě všichni obklopili a s pomocí anděla odnesli. Své činy jsem měla pořád před očima, bylo to strašné, nenávist je smrtelná rána pro každého.

V: To sis uvědomila?

D: Ano, a proto se mohla od těch parazitů odpoutat.

V: Litovala jsi svých činů?

D: Ano.

V: A poprosila Boha o odpuštění?

D: Nejen Jeho, také sestry. Mám ale ještě jednu zátěž, která mě tíží. Dosud jsem ji tajila. V ústavu jsem ubližovala dívce, protože znala Toníka. Byla tak bezbranná.

V: Žárlila jsi?

D: Ano.

V: Bez důvodu.

D: No, ona ho zbožňovala. Když jsme byly v ústavu, vyprávěla mi o tom. Já ji potom tak zhanobila, že ji převezli do jiného oddělení. A když mě propouštěli, dozvěděla jsem se, že tam zemřela. Tohle mi leží na srdci jako kámen, proto jsem to dnes musela ze sebe dostat.

V: Takže jsi jí ublížila a už nemohla říci, že toho lituješ.

D: Dělal jsem chyby. Nevím, proč ti to vyprávím. Cítím velký žal a chci se ho zbavit. A s tím mi pomohla tchyně.

V: Pokud hluboce lituješ a slíbiš, že už se tak chovat nebudeš, naopak se zaměříš na pomoc druhým, abys tím vše napravila, pak ti bude pomoheno. Odvedou tě do jiného příbytku nebo ti přidělí nový úkol.

- D: Myslíš to dobře, jenže má duše je těžká, napáchala jsem toho moc.
- V: Když lituješ, vždycky se cesta najde. Dostaneš světlého průvodce a ten se o tebe postará.
- Na prostředníka se napojila vysoká duchovní bytost a energicky říká: „Dokážeme to! Jsem průvodce, který ti byl přidělen. A zvládnou to i ostatní, co konají dobré skutky. Proto pojďte se mnou! Abyste se oprostili od pekelných mocností, nabízím vám sílu Stvořitele skrze Krista, našeho Pána. Jděme. (Vysoká bytost opouští tělo prostředníka.)
- D: Děkuji! Jsem opět sestra. Lituji a jdu s tebou. Bůh tě za tvoji pomoc ochraňuj (opouští tělo média).

Poznali jste druhou duchovní bytost, která dnes vstoupila do prostředníka. Dal jsem k tomu souhlas. Chci něco vysvětlit. Nezapomínali jste, že médium si sáhlo na krk a na záda. Duše sestry byla totiž tak hutná, že po odchodu v něm něco zanechala. Stává se to zřídka, ale prostředník to poznal. Ovšem již jsme ho toho zbavili. Cítil bolest, ale jen málokdo z vás tu skutečnost zaznamenal, natož aby pochopil proč. V takovýchto případech jsme zodpovědní, aby neutrpěl škodu.

Ke vstupu druhé bytosti do prostředníka řeknu následující: Jako kontrolní bytost jsem k němu dal svolení, jinak by vstup nebyl možný. Dříve bývala přítomna jako prostředník ještě sestra Marie. My ale druhého neměli, a tak jsem musel dát této energické bytosti souhlas, aby mohla se svými pomocníky sestru odvést. Cítil jsem, že jste dávali lásku a pomáhali jste.

*

Chci vás poprosit, abyste na vánoční setkání přišli ve vyšší vibraci, než je tomu dnes. Přivedl jsem si posilu, abychom vám odebrali pozemské zátěže, které jste si nabrali. Pamatujte, že modlitby, dobré myšlenky a pomocná ruka pomáhají víc, než diskutovat proč, jak a nač.

Na lidstvo přijdou určité události, protože se vzdálilo od Stvořitele. K náročným situacím jste odsouzeni, pokud se neoprostíte od moci temna. Věřte mi, vidím dál, sice ne daleko, ale lidstvo se samo už zachrání

nemůže! Vězí hluboko v pastích Satana a jeho pomocníků díky své pod-
míněné svobodné vůli.

Ale hlavu vzhůru! Máme Krista, osvoboditele, který přijde v pravý
čas, aby posoudil, kdo duchovně žije a kdo je duchovně mrtvý.

Děkuji za pozornost. Nechť vás provází Boží ochrana a požehnání.

O VÝVOJI TVORSTVA

S radostí a vděčností vás smím všechny ve jménu našeho Pána -
Ježíše Krista pozdravit. Zdravím také vám neviditelný Boží duchovní
svět, který sem přišel, aby mě podpořil a stál při mně v říši temnoty.

Samozřejmě jsem vzal s sebou mnoho těch, kteří žili před vámi.
Doprovází mě také skupina mé bývalé pozemské manželky Marie; i ta
vám žehná.

S radostí vnímám vaše naladění – tím mohu do vás vnést duchovní
dobro! Díky zářivé síle Pána začneme toto duchovní setkání jako vzpo-
mínkovou oslavu Vánoc.

Nejdříve, dokud je zářivá síla Krista a Matky Marie největší, pože-
nám vše, co jste sem v důvěře přinesli - svíčky, obrazy, sošky nebo
květiny, a zejména vaše zkrášlené duše. Jsme vděční, že ještě existuje
místo, kde můžeme v duchu a pravdě předávat duchovní myšlenky
a uskutečnit to, co jsme slíbili.

Tak ať je to vše nyní požehnáno! Žehnám i vám všem, ve jménu
našeho Stvořitele, ve jménu Krista, našeho Spasitele, Vykupitele
a Mesiáše, a Matky Ježíšovy, její pozemské manželky.

Vysvětlení obrázku Marie

Když jsem poznal Marii, byla zahalená, neboť v chrámu bylo tehdy zahalení panen běžné. Proč zde na obraze není? Je trochu starší, než když jsem se s ní seznámil, je tu ukázána jako žena.

Když obraz pozorujete, rozpoznáte ve tváři Mariinu čistotu a vědomě ji prožijete.

(pozn: obraz namalovala K. Schröfl podle předlohy v kostele sv. Matyáše v Trieru)

Jak jsme byli stvořeni

Boží mír ať je s vámi! Stvořitel nám všem daroval volnost a s ní i lásku, svobodnou vůli a moudrost. Ovšem jen v zárodku! Byli jsme stvořeni ne jako dokonalé duchovní bytosti, ovšem všechny znaky dokonalosti Stvořitel do nás v zárodku vložil. Nepředstavujte si sebe jako člověka, jakým jste teď, nýbrž jako malý kulovitý útvar, v němž jsme měli tyto znaky rozvíjet. Později tuto malou kulovitou formu obalil Kristus svým světlem. A v ještě pozdější fázi jsme dostali od duchovních rodičů tvar – ani ten neodpovídá vzhledu pozemských rodičů. A my bychom se měli navrátit v dokonalosti, v kulovité formě ke Stvořiteli. Umím to lidsky vyjádřit pouze takto. Není to přesné, pokouším se popsat dokonalost formy.

Stvořitel je centrem svého tvoření. Dal Kristu, archandělům a vysokým duchovním bytostem podobu. A ti pak tvořili Jeho silou a podle Jeho vůle tvorstvo.

O druhorozených bytostech

Již víte, že Stvořitel nestvořil vše najednou. Vás vytvořil v druhé fázi, nás v první. Tím ale nevzniká mezi námi žádný rozdíl. Jste stejně tak děti Boží jako my. Ovšem mezitím se něco událo! Vy to již víte: revoluce proti Kristu, odpadnutí od Boha.

Existuje tedy tento rozdíl mezi námi a vámi, mezi prvorozenými a druhým tvořením. Přišli jste stejně tak jako my z Boha, ale v době jisté disharmonie – způsobil ji odpadlý Satan se svými přívrženci.

Hovořím z pověření Krista. On je ten, kdo chce, abyste pochopili, co se snažím vyjádřit neumělou lidskou řečí. Kdybychom nepotřebovali řeč, bylo by vše měkké, harmonické, skutečné a intenzivnější. Já však musím používat slova a ta působí, jako bych byl přísný. Ale to zdaleka nejsem! Jsem milující, stvořený podle našeho nebeského Otce, podle Krista, který vysílal tolik lásky a stále ještě vysílá. Připojuji se k této lásce.

Ovšem vaše řeč je neobratná a síla vašeho myšlení malá. Proto se musím pokusit propojit srdce s rozumem. Vy myslíte příliš mnoho rozumem a příliš málo srdcem. Myšlení srdcem je měkké, elastické, tvárné, milující a dotýká se duchovní kvality našeho Stvořitele.

Znaky odpadlé bytosti

Po odpadu vznikla velká trhлина, způsobil ji Lucifer, po pádu zvaný Satan. Duchovní mysl těch, kteří od Boha odpadli, se zatemňuje: zatemnění se projevilo u každého z vás zatížením. *Zatížení způsobuje letargii ducha, duše a stále obtížnější myšlení srdcem.*

Poznáte, kdo používá moudrost - neboli trvale myslí srdcem! Na Zemi Satan působí přes rozum. Existují nespočetné odstíny rozumového myšlení. Však pozorujte lidi kolem sebe a uvidíte - kolik lidí, tolik nuancí!

Další je svobodná vůle; i tu jsme dostali od Stvořitele. My, nepadlé duchovní bytosti, ji podřizujeme dobrovolně, vlastně „co nejdobrovolněji“ – vaše řeč je tak těžká! – vůli Stvořitele a vůli Krista. Děláme přesně to, co On chce, abychom zvládli. Je vůlí Stvořitele, že dnes mám k vám proslov. To není nic tajného, že jsem tady a hovořím o svobodné vůli i mnohém dalším!

Svobodná vůle, a to víte z učení vašich duchovních učitelů, dostala u vás trhlinu. Protože jste vlivem své vůle odpadli od Boha, je už narušená. Obdrželi jste ji v zárodku od Stvořitele, a abyste se k Němu dostali, měli jste ji příslušným postupem rozvíjet.

Přitažlivá síla lásky Stvořitele

A nyní k tomu, co vás i jiná společenství duchovní učitelé sice učili, co ale jen velmi málo proniklo do vašeho vědomí. Láska Stvořitelova, i my ji dostali ve formě zárodku, má něco, pro co jsem dlouho hledal vhodný lidský termín. Nakonec jsem se rozhodl použít výraz „přitažlivá síla“.

Stvořitel nám lásku daroval ve formě zárodku. A i v zárodku je přitažlivá síla. Každý, kdo měl prožitek „srdcem“, ví přesně, co míním přitažlivostí vycházející z lásky Stvořitele. Je to jiný stav vědomí než rozumové, je založené na Jeho lásce. Všichni jsme přitahováni touto zářivou silou. My se připojujeme dobrovolně. Mnozí z vás to zatím necítí, ale vyskytuje se mezi vámi tací, kteří to již prožili. Duchovní bytost Hardus, váš duchovní učitel, cítí tuto sílu přitažlivosti daleko intenzivněji než vy.

]

Nyní postavím milého učitele do vašeho středu. Slíbil vám zachovat lásku a věrnost, dokud to bude možné z pohledu Stvořitele, z pohledu lidí i jeho pohledu. Chce zůstat při vás!

Bohužel jeho přání bylo zkomplikováno hierarchicky výše postavenými bytostmi, které zodpovídají za vývoj všech sourozenců v jeho vlasti, tedy také za Hardusův růst. Zaostal za nimi!

Hardus proto přišel za mnou a chtěl ode mě odklad, protože vám chtěl dál sloužit. To je sice chvályhodné, ale přitažlivost zesílila. Také jeho nadřízení mě navštívili: „Máme za něho zodpovědnost.“ A tak musím vzít v úvahu jak zákon přitažlivosti, tak svobodnou vůli milého Harduse, i moji povinnost plnit vůli Boží. Slovo „musím“ je opět tvrdě řečeno: já ji chci plnit.

Duchovně pozorováno to nebylo jednoduché, neboť máme uznávat zákony, svobodnou vůli, nepoužívat nátlak, jinak nerespektujeme lásku Stvořitele.

Postoj Krista

Bolelo mě u srdce, protože jsem neviděl možnost, aby Hardus, pokud bude s vámi pracovat, se mohl současně dostatečně vyvíjet. Nenašel jsem řešení, a tak jsem se vypravil k mému bývalému pozemskému synu Ježíši Kristu prosit o radu.

Hardus byl zavolán a tázán, zda se domnívá, že obstojí.

Někteří z vás se ptají: „Proč tolik duchovních učitelů odmítlo nahradit Harduse poté, co jim ukázal události Země?“ Máte to vědět, ovšem nemáte mít strach, neboť já nesmím strach rozšiřovat. Stručně řečeno: Uběhla už více než třetina konečné periody. Víc nepotřebuji říkat a ani nebudu. A těch šest duchovních učitelů – čtyři mužské a dvě ženské duchovní bytosti – odmítlo poté, co jsem jim ukázal obrazy toho, co Zemi přinese budoucnost. Hardus ji v tu dobu neznal, a přesto řekl: Já zůstanu!

Nechci vás déle držet v nejistotě! Přináším radostné poselství: Našli jsme řešení, aby se nikdo nezatížil a my vám mohli milého Harduse opět darovat. Jednoznačné řešení přišlo od Krista! Hardus dostane od něho a duchovních přátel (andělů) jemu sloužících tolik pomoci, kolik potřebuje, aby se přiblížil ostatním sourozencům, kteří již postoupili do krásnější duchovní sféry. Takže hlavní tíha teď leží na Hardusových bedrech. A vy ji můžete zmírnit tím, že se za něho budete modlit: za jeho schopnost chápat a realizovat to, co mu ještě chybí, aby také mohl postoupit do vyšší sféry.

Společenství

Mám ještě jednu prosbu! Když už se můžeme radovat, že o vás bude Hardus (a samozřejmě i já, ovšem nemůžu být u vás pokaždé) dále pečovat, pak je třeba mu těžkou prací na poli Pána temna – a Země k němu patří – ulehčit tím, že už doma zapracujete na své dobré vibraci. Takže to pak tady budeme mít s duchovními přáteli snazší.

Schválil jsem plán pro příští rok (pozn. redakce r. 2016) a sdělil ho bratru Ottovi. Dá-li Bůh a je-li to vůle Stvořitele, budeme vám já i Hardus k dispozici. Ovšem berte vážně situaci, jaká je na Zemi. Nejde o nás, duchovní bytosti, ale o vaše duše. To nejlepší, co můžete udělat, je najít v duši klid a pohodu!

Vím, je těžké se chovat tak, jak doporučuji. Ale je nádherné pak pocítit přitažlivou sílu lásky Stvořitele, zesilovat ji stále víc, až budete unášeni ne tím vnějším, ale vnitřní přitažlivou silou našeho Otce.

S radostí nyní předávám naše setkání do rukou vašeho milého duchovního učitele. Chce vás spojit v myšlenkách s vašimi duchovními průvodci a formovat tak, abyste díky své pozemské práci na sobě mohli přeskočit sféry obtížné, neutěšené a zatěžující.

Pokud chci, vidím do temných sfér. Tam je všechno jiné: žádná radost, Satanova nenávist vůči všem, kteří ho nechtějí následovat. Věřte mi, temno prohraje boj proti Kristu!

Ovšem atak temna vůči vám jste si vyvolali vy. Můžete ale stát na straně Krista a budete vítězit! Vítězství stvrdíme duchovní vibrační úrovní, na niž vás vyzvedneme, vás, kteří na Zemi duchovně působí ve smyslu blíž k Tobě, Bože můj!

Zárodky, které do vás Stvořitel vložil, chceme přivést k růstu tak, aby prospívaly a vy sklidili dobrou úrodu částečně na Zemi, ale pokud je budete opečovávat, zcela jistě na světlé oné straně. To záleží jen a jen na vás.

Závěrem požehnám ještě jednou vás a všechny, kteří přišli se mnou:

Boží svatý mír ať je s vámi. Přeji vám radostné Vánoce i dny budoucí pod vedením vašeho duchovního učitele Harduse. Myslete na svoji duchovní budoucnost, nezapívejte se tím, co bude zítra, pozítří. Vždyť právě teď si utváříte vlastní budoucí život!

Po radostném poselství a informaci o naší snaze pomoci Hardusovi chceme nyní plni vděčnosti a lásky radostně chválit a velebit našeho Stvořitele a srdečně poděkovat tobě, Kriste, tobě, moje milá pozemská manželko, i vám, duchovním průvodcům a duchovním přátelům. My všichni jsme zajedno v tom, že Bůh je láska! Bůh je láska! Bůh je láska!

Děkuji vám! Doufejme, že jsem k vám nemluvil moc tvrdě! Ale jedno vím, někteří z vás jsou vyburcováni, uvědomili si, že v pozemském životě nelze duchovně spát, jinak procitnou ve stavu, který nechtěli!

SPLÁCEJ ZLO DOBREM A UTRPENÍ POŽEHNÁNÍM

Vnitřní mír ať je s vámi. Z mé duchovní domoviny jsem vám přinesl duchovní sílu. Děkuji za květiny, zkrášlující setkání a vybízející k vyšší vibraci. Mír s vámi.

Bůh, náš Stvořitel je čistá láska. To již víte. Čistá láska chtěla být též milována. Jinými slovy, Bůh stvořil děti z vlastní čisté lásky. Už jste někdy přemýšleli o tom, proč smíme žít? Protože Bůh praktikoval svoji čistou lásku.

Bohužel většina z nás to nepochopila.

Oddálili jsme se od Něho, protože jsme v tomto citu příliš nestálí. Ale čistá láska chce, aby všechny děti dospěly k jednotě s ní.

Mnozí šli cestou odkloněnou od ryzí lásky Stvořitele. Nemohli se pak vrátit, ačkoliv chtěli, protože poznali své omyly. Proto Stvořitel připravil v praktikování lásky k bližnímu ozdravující a osvobozující plán. Do něj vstoupil Kristus opět díky lásce k bližnímu. Vánoce jsou svátky, kdy si toto připomínáme.

Všechnen život vzkvétá pouze skrze láskyplné dávání a přijímání. Zapamatujte si tuto větu! Kde tento koloběh chybí, nastává nedostatek, nouze a smrt. Země, ve kterých se válčí, jsou toho důkazem.

Chceš být šťasten? Pak miluj! Neboť kdo miluje, je bohatší, protože dává. Láska znamená dívat se na vše očima Boha. Podle toho, jakou lásku předáváš, pozná se tvůj postoj k Němu.

Neodsuzujte milovaní, váš vnitřní soudce vás totiž bude posuzovat ve stejné míře.

Pouze ten, kdo nemá chyby, může soudit ostatní. Ale nedělá to, protože díky lásce a světlu žádné stíny nevidí.

Těm, kdo nám ublíží, promíjejme a prosme, aby i nám bylo odpuštěno. Tak splácíme zlo dobrem a utrpení požehnáním.

„Jak chcete milovat Boha, kterého nevidíte, když nemilujete bližní, jež vidíte a na nichž můžete vykonávat milosrdné skutky?“ napsal apoštol Jan.

Nyní, moji milí, máte zcela jistě jiný pohled na svátky vánoční.

SPLÁCEJ ZLO DOBREM A UTRPENÍ POŽEHNÁNÍM

Vnitřní mír ať je s vámi. Z mé duchovní domoviny jsem vám přinesl duchovní sílu. Děkuji za květiny, zkrášlující setkání a vybízející k vyšší vibraci. Mír s vámi.

Bůh, náš Stvořitel je čistá láska. To již víte. Čistá láska chtěla být též milována. Jinými slovy, Bůh stvořil děti z vlastní čisté lásky. Už jste někdy přemýšleli o tom, proč smíme žít? Protože Bůh praktikoval svoji čistou lásku.

Bohužel většina z nás to nepochopila.

Oddálili jsme se od Něho, protože jsme v tomto citu příliš nestálí. Ale čistá láska chce, aby všechny děti dospěly k jednotě s ní.

Mnozí šli cestou odkloněnou od ryzí lásky Stvořitele. Nemohli se pak vrátit, ačkoliv chtěli, protože poznali své omyly. Proto Stvořitel připravil v praktikování lásky k bližnímu ozdravující a osvobozující plán. Do něj vstoupil Kristus opět díky lásce k bližnímu. Vánoce jsou svátky, kdy si toto připomínáme.

Všechen život vzkvétá pouze skrze láskyplné dávání a přijímání. Zapamatujte si tuto větu! Kde tento koloběh chybí, nastává nedostatek, nouze a smrt. Země, ve kterých se válčí, jsou toho důkazem.

Chceš být šťasten? Pak miluj! Neboť kdo miluje, je bohatší, protože dává. Láska znamená dívat se na vše očima Boha. Podle toho, jakou lásku předáváš, pozná se tvůj postoj k Němu.

Neodsuzujte milovaní, váš vnitřní soudce vás totiž bude posuzovat ve stejné míře.

Pouze ten, kdo nemá chyby, může soudit ostatní. Ale nedělá to, protože díky lásce a světlu žádné stíny nevidí.

Těm, kdo nám ublíží, promíjeme a prosíme, aby i nám bylo odpuštěno. Tak splácíme zlo dobrem a utrpení požehnáním.

„Jak chcete milovat Boha, kterého nevidíte, když nemilujete bližní, jež vidíte a na nichž můžete vykonávat milosrdné skutky?“ napsal apoštol Jan.

Nyní, moji milí, máte zcela jistě jiný pohled na svátky vánoční.

JAK ZACHÁZET S LÁSKOU, ABY JÍ PŘIŠLO VÍC

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, pomocníci Krista a naši pomocníci na Zemi! I dnes smíme být pospolu dle zákona a s pomocí vysokých světelných bytostí. Tam, kde se sejdou dva či více ve jménu Krista, tam je i On přítomen.

Záleží na vašem uvědomění, zda jste ochotni denně znovu usilovat o lásku a pozvedat se vzhůru. Láska je to, co automaticky táhne vzhůru.

A Boží láska je nevyčerpatelná. Ptáte se: „Ale jak s ní zacházet, abych jí dostával víc?“ Vysvětlím. Ačkoliv Bůh stvořil vše, sám se nemění. Je dokonalý, absolutní, věčný a stále milující. Nikdo Mu nemůže nic vzít, ani když prosí o co nejvíc lásky. Bůh miluje Krista, Satana, tebe i toho nejmenšího červa či komára. Bůh je ryzí láska. Stojí nade vším stvořením.

Záleží jen na tom, jak silně v sobě dokážeme automatiku lásky otevřít.

Kristus to zná, je dokonalý a lásku Boží přivádí k jednotlivým dítkám.

Lucifer ji odmítl, chtěl konat svévolně, lásce se vysmíval. Pokud ale začne respektovat Boží zákony, může ji opět dostat.

Milí sourozenci, mnozí z vás si stěžují na osud, na bolest, nedostatek Jeho lásky. Nebojte se, neurazili jste Ho, Bůh se nedá urazit či zranit. Vše, co činíte, činíte druhým. Proto se říká: Miluj Boha nade vše, bližního pak jako sebe.

Vy sami jste příčinou zkrácení přízně lásky, je to důsledek vašeho vztahu k Bohu!

Kristus vám dal úkol: Buďte dokonalí tak jako váš Otec na nebesích!

Pěstujte ctnosti! Tou královskou je láska. Další cenná je víra, důvěra v Boha, úcta k životu, tolerance či milosrdenství.

Vše, co činí Bůh, je projevem lásky. A pokud to člověk bude dělat po Něm, automaticky se Mu přibližuje. Ptáte se, jak začít?

Nejlepší je si v sobě uklidit a stanovit životní cíl: Chci víc milovat,

víc sloužit, víc pomáhat. To bude pro mě zásadní a tomu budu věnovat svůj čas.

Nemysli jen na sebe, mysli také na své bližní. A až se zase budeš modlit: „Otče, poznal jsem, že jsi láska, moudrost a spravedlnost, že mě vedeš. Chci se Tvému vedení zcela oddat,“ dostane duchovní průvodce pokyn tě systematicky vést tak, aby ses naučil zákonitosti lásky realizovat k sobě i ve vztahu k druhým. Pak najednou pocítíš: Není v pořádku, že mám takové myšlenky, není správné, co jsem právě řekl apod. Zjistíš také, že i strach o zdraví není v pořádku.

Ten, kdo má tvrdé srdce a nerad dává, se může modlit sebevíc; je uzavřen, a proto nemůže přijímat.

Bůh působí skrze své děti. Sám osobně nezasahuje. Veškerou moc dal Kristu a ten ji podle hierarchie přiděluje nebeským knížatům, archandělům, cherubínům, andělům aj.

Jděte krok za krokem – neodsuzujte, nekritizujte, vzdejte se něčeho ve prospěch druhého a stále se kontrolujte: „Teď se překonávám, jsem vědomý, kontroluji si myšlenky.“ Pak můžete růst, jen takovým způsobem dosáhnete cíle. Vidíte, a právě to jsou úkoly, před kterými lidé utíkají. Raději říkají: „Druzí mi mají pomáhat!“

Milí sourozenci, nepodaří se to hned! Přijdou nezdary. Ale zvládnete-li například odstranit kritizování, ukážete tím Otcí, že se upřímně snažíte. A nenaříkejte.

Bůh to vidí a pomůže tak, že upozorní vašeho duchovního průvodce, aby vás při příští příležitosti předem varoval, abyste nepadli. A pak to jednoho dne provždy překonáte.

Bůh jen dává, nebere. Co jste si jednou vydobyli, to zůstane vaším vlastnictvím. Ztrácíte, jen když vystoupíte ze zákona lásky. Ani my bychom vám nemohli předávat, kdybychom sami lásku v sobě neměli. Láska osvobozuje, egoismus zotročuje. Jen láskou Boží dosáhnete cíle.

Na Hospodina slož svoji starost, postará se
o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý
zhroutil.

Žalm 55:23

Moje vyprávění začne tentokrát více pozemsky: Když přišla zima, právě jsem štípal dříví, abych zatopil v kamínkách. Už jsem měl naštípanou pěknou hromadu, když jsem si náhle všiml zástupu duchovních bytostí, které mi velmi často pomáhaly. Samozřejmě jsem ukončil svou činnost a odešel do světnice. Duchovní bytosti mě tam následovaly. Prosily mě, abych šel k jednomu malému společenství a pomohl ho bránit.

Boží poslové mi dali přesné pokyny, jak se mám chovat. Jsou tam totiž shromážděny negativní síly, které chtějí s tímto společenstvím skoncovat. Mám být lidem po ruce, neboť někteří z nich jsou otevření sugescím temných sil. Řekli, ať mluvím, jen když mě Boží poslové vyzvou. Ujistili mě, že jsme všichni pod vysokou duchovní pomocí.

Doprovázen Božími posly jsem dorazil ke známému obytnému domu. Zastihli jsme účastníky setkání v jakési konfrontaci. Jiskra hádky přeskočila i na mě, ačkoliv jsem byl předem varován!

Měli si zvolit nové vedení. Ale negativní síly nesouhlasily s některými kandidáty, protože o nich věděly, že chtějí, aby vůdcem společenství zůstal Kristus. Pozemští sourozenci mě vtáhli do konfrontace a já byl okamžitě obklopen pomocníky temna a hrubě urážen.

Duchovní přátelé mě marně uklidňovali. Někteří lidé byli již tak infikováni, tolik ovlivněni negativními silami, že chtěli odstranit Ježíšovy symboly – kříže, obrazy, ba i knihy.

Při takovém požadavku jsem se nemohl držet zpátky a energicky jsem hájil zachování křesťanských symbolů. Lidé ovlivnění a podněcovaní negativními silami se proti mně vzbouřili. Tu se náhle proti mně postavila temná mocná duchovní bytost, kterou jsem dosud jasnovidně nevnímal, a energicky na mě zavolala: „Zmiz, ty Kristův zlosyne! Tady nemáš co pohledávat!“

Dostal jsem strach. Moji duchovní přátelé mi však vysvětlili, že tento namyšlený přísluhovač temna se dostavil, aby mi otevřel auru a zneužil mé životní síly pro jejich účel – kvůli hádce o vedení způsobit rozpad tohoto křesťanského společenství.

„Vidíš,“ říkal temný, „Kristův nátlak na lidi již nelze udržet. Jeho učení sem nepatří, naopak jsi poznal, že Ježíš už není! Udělali jsme dobře, že jsme ho odstranili ze Země! Ta strašná postava s jejími nepravdami lidi jen straší, nemohou se kvůli němu plně radovat ze života. Ale my dáváme lidem svobodu, radost ze života, právo silnějšího. Je v pořádku to prosazovat – třeba i násilím.“

Zatímco jsem hleděl na pomocníky temna a poslouchal jejich argumenty, inspirovali Bohu věrní pomocníci členy společenství, takže si do vedení zvolili hluboce věřící křesťany - jednu ženu a jednoho muže. Došlo sice ještě k několika pokusům zpomalit odsouhlasení; ale většina členů hlasovala pro tyto dva. Já, jasnovidný, jsem stál mezi oběma stranami, mezi těmi, co byli na straně Boha, a těmi druhými. Pak jsem sdělil svým duchovním průvodcům, že bychom už mohli jít, protože vše dobře dopadlo.

Ale můj odhad byl chybný! Neboť mě jako lupiči přepadli pomocníci temna. Z jejich úst znělo bojovné: „Pryč s ním!“ - to mysleli mě! „Nemilosrdně tě zničíme,“ volali, „strašným způsobem! Krutým způsobem tě umučíme k smrti! Bude to naše největší potěšení! Zničme tě, aby potměšilé učení tvého Ježíše zase nezakořenilo! Chceme tě slyšet sténat a naříkat plný strachu, že máš zahynout!“

Boží poslové vytáhli moji bytost z hmotného těla. Zůstalo ležet v bezvědomí. Když jsem se opět do něho vrátil, ležel jsem ve společenské místnosti na pohovce.

pokračování v prosinci:

Duchovní přátelé mě doprovodili po tomto těžkém ataku do mého domova. Vysvětlili mi vše, co jsem nemohl během útoků negativních sil zachytit. Posílili mě i energií. Řekli: „Chceme tvého duchovního průvodce a některé pomocníky nechat zde, protože jsi ohrožený!“

Něco jsem pojedl a šel si lehnout, protože jsem byl nervově vyčerpaný. Po několika hodinách posilujícího spánku jsem se probudil v těle, aniž bych cokoliv jasnovidně vnímal. Šel jsem si po práci a pak

začal připravovat jídlo, když tu někdo rázně zaklepal na vchodové dveře. K mému úleku to byli oba nezvolení protikandidáti, chtěli, abych si s nimi promluvil. Hned jsem to pochopil, že se za těmito muži skrývá nebezpečí negativních sil! Ze zdvořilosti jsem je přesto nechal vstoupit a nabídl možnost se posadit, což odmítli.

Tu jsem kolem nich spatřil skupinu negativních bytostí. Muži na mě spustili lavinu výčitek. Mluvili hrubě, a to mi bylo velmi nepříjemné. Vždyť byli hnáni negativními silami! „Připravil jsi nás o předsednictví kvůli nechutné věrnosti Kristu! Jsi zbabělý a pokrytecký! Zbabělý na to, abys nás podporoval! Prokoukli jsme tě! Ale s takovým postojem tě brzy vyloučíme! Rozšiřuješ nestydaté lži a překrucuješ skutečnost. Vždyť by bylo logické, kdybys nás podporoval. Vnesli bychom do společenství „božský řád“, ne ten „povrchně milující bližního“, jaký byl dosud. Jak si vůbec přisvojuješ právo bojovat za nějakého Krista a nechat, aby tón společenství udávalo jeho učení? To učení je slabomyslné a plné polopравd! Dokážeme ti, že silnější si může své právo vydobýt! Jsi chomomyslný! Mluv s námi nebo - “

„- ano, promluví s vámi, ale předtím se za vás pomodlím, aby se vaše myšlenky ubíraly správným směrem!“

Okamžitě křičeli: „Ty se svými honosnými metafyzickými poznatky! To není náboženství tohoto světa, nemá kořeny! Ale víš, co? Slibujeme, že se staneš naším čestným předsedou, až se dostaneme při další volbě do vedení!“ S tím odešli.

Okamžitě ke mně přistoupili jejich temní průvodci a také oni chtěli podkopat moji víru v Krista: „Předkládáš světu názory, které ti vyhovují. Nemáš žádný příjem, jsi chudák žijící z darů za svou aktivitu. Tu ti budeme ztěžovat. Budeš hladovět. A abys padl rychleji, začneme ti odebírat životní sílu! Ubožák jsi! Připrav se na smrt!

Anebo zvaž, zda přece jenom k nám nechceš patřit! Postarali bychom se, abys byl vážený a disponoval spoustou peněz. Svědomí máme čisté, budeme ti pomáhat, když se zřekneš nesmyslného učení jakéhosi Ježíše a budeš respektovat naše právo na život. Jsme volní, nezávislí a úspěšní!“ S takovým monologem pomalu odcházeli z domu.

Rozezleně jsem otevřel okna i dveře a zapálil kadidlo, aby přehlušilo negativní vibraci. I duchovní pomocníky jsem prosil, aby mi pomohli vyčistit otrávenou atmosféru.

Krátce nato jsem opět jasnovidně spatřil svého duchovního průvodce a pomocné duchovní bytosti; objevili se, aby provedli očistu mého domova. Ale také, aby mě pokárali, že jsem nedokázal ovládnout zlost z jejich návštěvy a z otrávené vibrace a dal jsem volný průběh zlobě. Předsevzal jsem si, že se zlepším a tento nedobrý návyk odstraním!

Strach zaklepal na dveře,
důvěra otevřela, a nikdo
tam nebyl.

PLÁN OSVOBOZENÍ A UVĚDOMĚLOST

Milované dušinky! Ze své duchovní vlasti jsem s sebou přinesl vše, co tak nutně potřebujete: vnitřní klid, duchovní moc, sílu a hojnost, které mají pohnout vaším srdcem. Víím, že máte radost, a já ji sdílím s vámi.

Vítám všechny lidské sourozence - ty viditelné i neviditelné. Nemám sílu je brát s sebou při každém setkání.

Jak jste slyšeli, opět máme možnost se spolu setkávat a společně jít část vaší životní cesty. I já mám velký kus před sebou.

Byla nám přislíbena pomoc a já se na ni těším, ať už přijde od Krista, od Matky Ježíšovy nebo od milého Josefa. A obzvláště mám radost, že i vy chcete přispět modlitbou. Už teď za vše děkuji!

Není lehké překonat stupeň, v němž jsem – lidsky řečeno – žil dlouhá staletí. Vše je mi v mojí sféře známé, ale náhle se mám ponořit do něčeho neznámého, kde panují jiná – řekněme – příkázání. Nechtěl bych mluvit o zákonech, ale o příkázáních. Nechápejte to tak, že se musí plnit, ale je výhoda, pokud se tak děje, výhoda pro toho, kdo je zvládl.

Pozdrav do Čech

Josef z N. mi při odchodu ještě řekl, přesněji řečeno, mentálně informoval, že zapomněl zmínit české sourozence. Samozřejmě jsou všichni sourozenci - vy, co jste tady, ti, kteří žijí v jiné zemi, nebo ti, kteří pouze studují texty, všichni, co s námi byli nějak ve spojení - pod ochranným pláštěm milé Matky Ježíšovy a také Josefa z N.

Léčivý neboli osvobozovací plán Stvořitele

Udělám nyní Vánoce takové, jaké mají být: vzpomínkovou oslavou lásky, kterou Stvořitel vylil, abychom my odpadlí byli osvobozeni z nátlaku Pána temna. Budeme se snažit připomenout, co bylo lidstvu - padlému stvoření zapotřebí k jeho osvobození. Lidé sami to nedokázali.

Zaměříme pozornost na Stvořitelův plán osvobození. Na Zemi i na jiných podobných planetách se vykládá různým způsobem. Já ho také nazývám „plán spasení“. Ale buďte si vědomi: *Každá odpadlá duchovní bytost musí* – zde je to slovo výstižné - *svá zatížení a pochybení osobně napravit a sama se očistit, tedy sama se od všeho osvobodit*.

Existují konfese, které pod plánem spásy rozumí něco zcela jiného. Tvrdí, že ukřižováním Ježíše a jeho krví, kterou byla Země skropena, jsou lidé osvobozeni od svých hříchů, a vina je tak odčiněna. Rozumně uvažující člověk s tím nemůže souhlasit. Jakkap by to bylo s pozdějšími pochybeními lidí žijících po Ježíšově ukřižování?

Je nemožné, aby Ježíšovo ukřižování a krveprolití v tomto smyslu platilo pro všechny časy. To by se dalo hřešit, protože beztak je to už odčiněné. Tento omyl se týká lidí, kteří chodí ke **zpovědi**. Nemám nic proti zpovědi. Je zdravé pro duši mít dobrou vůli, očistit se, držet se

zpátky od pochybení. Ale mám něco proti omylu. Když člověk věří, vypočítává své takzvané hříchy a je skrze slovo kněze zproštěn hříchu, tak s tím nelze souhlasit.

Já i duchovní bytosti vyššího vývojového stupně tedy hovoříme o plánu osvobození.

Po odpadnutí od Stvořitele bylo Tvůrci jasné, že jeho láska patří i těm, kteří se provinili různými způsoby, v různém odstupňování. Jeho milosrdenství platilo nejprve takovým, co z nějaké krátkozrakosti, lehkomyšlnosti nebo nevědomosti a svévolnosti odpadli skrze svádění. *Plán osvobození platí pro ty, jež se chtějí nechat osvobodit.* Neboť i zde platí, jak řekl Josef z N., podmíněně svobodná vůle, která je ale stále dostatečně silná na to, aby se člověk mohl rozhodnout, jestli chce následovat Krista, nebo Satana.

Nebeský Otec šel tak daleko, že - lidsky vyjádřeno - dal nejvyšším duchovním bytostem „úkol je shromažďovat“ a mentálně jim předložil – neboť u nich neexistují slova – plán osvobození a čekal, zda by byl někdo ochoten nebo některá (slovo „některá“ jsem připojil, protože existují i nejvyšší ženské osobnosti) ho realizovat. Jako první se přihlásil Kristus. Ale intenzivně prosil, aby dostal pomoc. Znal Istivost Satana, svého nejbližšího bratra, a nepochyboval o tom, že až se inkarnuje na Zemi, bude to mít těžké. Měl respekt před jeho Istivostí. A vysoké mocnosti nebes slíbily, že budou při něm stát a vyprosí pro něj od Stvořitele vše, co bude možné.

Plán osvobození se týkal „Božího národa“, tedy Izraelitů věřících v jednoho Boha. Ostatní národy tehdy věřily v mnohobožství a další mocnosti. Čas vtělení Krista se hodil přesně k vývojovému stadiu národa Izrael, přestože i on válčil a řada jedinců odpadla od Boha, ale také mnohokrát uzavřela mír. Moc Satana na Zemi byla velmi, velmi silná. Přesto se Kristus odvážně pustil do díla osvobození.

Co se vlastně rozumí osvobozením? Člověk je duchovní bytost, ovšem vtělená. Ale Satan měl na Zemi také vtělené duchovní bytosti, které mu naslouchaly. V době narození Ježíše už mezi Izraelity žily. Ježíš velmi dobře věděl, že od nich hrozí pro jeho pozemské tělo největší nebezpečí.

Předtím světlá duchovní strana, tedy Kristus, stále posílal předchůdce spojené hlubokou vírou se Stvořitelem a přicházejícím Mesiášem. Bylo

to mnoho proroků. Přišli, aby národ povzbudili ve víře v jednoho Boha. Pokud se proroci, vysoké duchovní bytosti, nenechali od Satana oklamat, když neodpadli, mohli se po své pozemské pouti vyučování lidí opět vrátit na svá stálá místa – do nebeských říší neboli do říší vyšších sfér. Kristus byl Otcem poučen poté, co přijal Jeho návrh, že návratem těla Zemi nebude jeho úkol ukončen. Tím se jeho mise od předchozích proroků lišila. (poznámka: týkalo se to sestoupení Krista do sfér pekla a posledního soudu se Satanem)

Ježíšovi předchůdci byli hluboce věřící lidé. Mesiáš se nazývá osvoboditelem. Ale mnozí v národě Izrael to chápali tak, že osvoboditel je osvobodí od Římanů. Takže více či méně pochybovali, že by mohl Ježíš z Nazaretu být Mesiášem.

Mariin porod

Vrátím se k narození Ježíše. Bylo jako tehdy u všech lidí snadné, možná snazší, než bylo běžné. Marii při porodu pomáhaly dvě ženy pastýřů. Když totiž přinesly pastýřům jídlo a viděly Mariin stav, smílovaly se a pomohly jí. Tolik něco málo o narození Ježíše, které si dnes při vánočním setkání připomínáme.

Jak se modlit za Harduse

Mám jednu prosbu: nemodlete se za mě jen tak bez vyladění, protože tím byste škodili mně a také sobě. Proč? Milí sourozenci, slyšeli jste, že Kristus měl před Istivostí Satana velký respekt – i když to bylo samozřejmě něco jiného, neboť Kristus se vrátil jako vítěz!

Je též důležité, abyste byli v pozitivní dobré vibraci! Modlete se za mě tedy krátce, v dobré vibraci a s uzavřenou aurou! A prosím, ne v libovolném čase, to říkám záměrně! Mělo by to být mezi 20. hod. a 20:30. hod., kdy je k dispozici větší síla vyzařování. Během dne to není dobré, neboť Istivost negativních sil je tak velká, že sotva vyslovíte modlitbu mentálně či slovně, přisvojuje si její vibraci říše temna. (poznámka: jinak se samozřejmě můžeme modlit kdykoliv, i ve stavu ohrožení)

Musíte zkrátka pohlédnout realitě v tvář. Uvědomte si, kde žijete, v jakém stavu je Země a v jakých poměrech se pohybujete. Dávejte pozor i na maličkosti! Je nutné a důležité toto vědět.

Jsem vděčný za vaše modlitby, ale nemůžu vás o ně žádat, aniž bych vám všechno nevysvětlil. Jinak vaše síly putují příliš snadno do sítě Satana. Prosím tedy o přesné dodržování! Jinak si škodíte, protože ód z vás odtažený by použily negativní síly proti vám. Doufám, že je to srozumitelné, však se vám to pokouším předávat už desetiletí! Děkuji za vaši pozornost.

Uvědomělost

Těším se na dobrou spolupráci a přeji vám Boží ochranu, pomoc, sílu, podporu a především uvědomělost! Té se obzvláště nedostává. Uvědomělý je hráč šachu, protože *plánuje tahy předem*. Stejně takoví máte být i vy a svoji uvědomělost zdokonalovat!

Mám ještě další prosbu: Prosím, žádné osobní dotazy! Jen dotazy k přednáškám a k setkáním!

Mám velkou radost, že budu smět být zase u vás. Sice toho ponesu na svých bedrech víc, ale přesto jsem rád, že můžu dodržet své slovo a v lásce a věrnosti při vás stát!

Děkuji za vaši pozornost a přeji vám Bohem požehnané Vánoce! A v nadcházejícím roce – pokud to zvládnou, a já to chci zvládnout – se opět spojíme!

Nebeský Otče, jsme plni vděčnosti a radosti, že můžeme zde na Zemi již částečně pociťovat přitažlivost Tvé lásky, vibraci Tvé lásky. V mé duchovní vlasti to lze zažít snadno. Ale oni jsou ovečky, které se ještě příliš snadno zapletou a někdy i vzdálí. Pomoz jim, aby zůstaly pohromadě! Dej jim sílu, aby ve společném působení pro planetu Zemi, lidstvo i pro nevědomé duchovní bytosti byli úspěšní! Neboť chtějí jít ke Kristu a skrze Krista vést duše do duchovní říše, do jejich vlasti! Požehnej jim všem! Chtějí si odnést vánoční klid s sebou domů pro své milované.

Josef z N. mi ještě řekl: „Pověz jim: Až zapálí svíčky, mé síly budou u nich!”

VYSLYŠENÉ MODLITBY

Zkušenost řidičky

Každé ráno prosím o ochranu a požehnání pro sebe, moje milé a všechny lidi, kteří mě potkají.

Po cestě na setkání jsme opět měli mnoho andělů ochránců: Po hlavní silnici jelo v 7:45 hod. proti nám vozidlo. Zhruba sto metrů před námi v plné rychlosti přejelo přes naši část vozovky a sjelo mezi stromy na níže položenou louku. Tam se převrátilo a zůstalo ležet na střeše.

Okamžitě jsme zastavily, vyběhly k místu nehody a pomohly mladé ženě vylézt z auta zadními dveřmi, protože nebyly zablokovány. V následujícím okamžiku začalo po hlasité detonaci auto hořet. Mezitím jsem vyrozuměla záchrannou službu, hasiče a policii. 21letá žena jela v neděli ráno z hostince a zřejmě usnula.

Pokud by brzdila, pravděpodobně bychom se s jejím vozem srazily, ale takto jsme mohly být prvními svědky nehody a zachránci jejího života. Stalo se to na klidné rovné cestě s omezenou rychlostí 80 km/h.

Během setkání jsme mohly poslat k nebi veliký DÍK!

O tři dny později jsem jela v našem městečku rychlostí 50 km/h po hlavní ulici. Zprava z postranní ulice označené značkou Stop chtěla jedna žena vyjet na hlavní silnici.

Podle předpisů zůstala stát, ale podívala se jen doprava a hned vyrazila, aby zahнула doleva, takže jsem ji musela velkým obloukem objet. Kdyby se v tom okamžiku proti mně objevilo auto, nevyhnutelně bych se s ním střetla. Došlo k tomu v jednom ze vzácných okamžiků, kdy proti nám nic nejelo.

Stane se jen to, co se dle vůle Boží smí stát, pokud se snažíme o skutky Bohem žádané.

Tato situace mi opět dokázala, že jakákoliv forma strachu, starosti, obavy jsou nepotřebné, ba jsou škodlivé. Stále jsme v náručí lásky Boží, jestliže Mu věříme a přejeme si to.

A tak opět říkám všem nebeským pomocníkům moje velké Děkuji!

Kontakt s duchovním průvodcem

Ačkoliv jsem vyrůstala jako věřící, přesto jsem dlouho nevěděla, že mám svého duchovního průvodce. Teprve asi v 27 letech jsem se z jedné knihy dozvěděla o jeho existenci. Následující příhoda mě o mnoho let později posílila ve víře v něho.

Jednu krásnou podzimní neděli jsem šla s přítelkyní roklí, abych natrhala šípky. Vedle potoka jsem uviděla asi 15 m vysokou skálu a já zatoužila se z jejího vrcholu porozhlédnout po kráse krajiny.

Uviděla jsem velmi dobré úchyty, a tak jsem v mladistvém nadšení začala šplhat nahoru. Připadalo mi to snadné a brzy jsem se dostala do výšky šesti sedmi metrů. Napadlo mě podívat se dolů. Až se mi zastavil dech! „Pane Bože, jak jenom slezu?“ Stěna byla příkrá, žádné úchyty jsem odtud neviděla! Zpanikařila jsem a začala se třást strachy.

Teprve pak mě napadlo pomodlit se k Bohu. Slíbila jsem, že když mě zdravou sundá, tak se hodně polepším. Pomoc přišla ihned: „Teď se uklidni a pak pomalounku, velmi pomalu lez dolů.“ Myšlenka měla velkou sílu! Jako kdyby někdo neviditelný ze mě sejmul veškerý strach, ihned jsem se zklidnila. Třes zmizel a já začala odvážně sestupovat, velmi pomalu, tak, jak mi bylo doporučeno. Ocitla jsem se na zemi. Ta obrovská úleva! Nepřetržitě jsem děkovala Bohu.

Dodnes nedokážu přesně říct, zda to byla jen myšlenka, nebo něco víc. Ale stále vnímám onen mužský hlas, který ke mně tehdy klidně a s rozvahou promluvil.

A ještě jedna událost: V půli ledna roku 2014 jsem se dostala s manželem do duchovního společenství a od té doby jsme se pravidelně dvakrát denně modlili.

O tři týdny později jsem začala být sklíčená. Obávala jsem se o své zdraví. A tak jsem jednoho dne ležela v posteli a modlila se. Naléhavě prosila Boha, ať jsem opět zdravá.

Tu jsem ucítila na levé tváři pohlazení; bylo tak jemné, že tímto způsobem žádná lidská ruka nedokáže hladit. Nejspíš by se dal tento dotek přirovnat k jemnému, lehoulinkému pohlazení vánkem. To, co jsem pocítila, bylo překvapivé; hned jsem se posadila a rozhlížela se kolem sebe. Ale široko daleko nebylo nic otevřené, takže průvan jsem

musela vyloučit. Bylo zimní období a všechna okna a dveře, navíc trojitě zasklená a utěsněná, byla pevně zavřená. Také dvojce dveře vedoucí do předsíně a kuchyně. S pohladením mě napadla myšlenka, že mě tak utěšují nebeské bytosti. Neviděla jsem nic nezvyklého, ale pochybnost byla tatam. Přestože od té doby uplynuly skoro dva roky, nikdy jsem již nepochybovala - ani kvůli zdravotnímu stavu, ani z jiné příčiny.

Ačkoliv jsem něco takového předtím nikdy neprožila, byla jsem absolutně přesvědčená, že to bylo ono.

Neodvážila bych se o svém zážitku vyprávět, kdybych o něco později neslyšela jednoho bratra mluvit o tom, že bývá občas svým duchovním průvodcem hlazen po hlavě.

Zkoušela jsem se pohladit jemnými vlásky, ale i tento dotek mi připadá přes největší snahu hrubý a nelze ho vůbec srovnat s pohladením, které jsem onen den směla zažít. Později jsem se z jedné knížky dozvěděla, že skutečně existují „andělé útěchy“.

S velkou vděčností vzpomínám na tento zážitek - zasáhl mě v pravém slova smyslu.

Podařilo se

Nemůžu ještě opravdu říct, že umím získávat své bližní pro Krista. Ale pokaždé, když to vyjde, mám takovou radost, že se jí nic nevyrovná. Můžu po právu tvrdit, že na Zemi neexistuje nic krásnějšího, než přivádět lidi o kousek blíž k Bohu.

Koncem roku 2014 jsem byla spolu se svým manželem na dovolené; první dva týdny jsme měli podniknout s dalšími sedmi účastníky okružní cestu. Věděla jsem, že by to mohla být vynikající příležitost pracovat na vinici Páně.

Každý den jsem prosila svého milého duchovního průvodce, aby mě upozorňoval na sourozence, co potřebují pomoc, a také vložil do úst ta správná slova.

Ke dvěma spolucestujícím – 73leté východoněmecké lékařce v důchodu a jejímu 40letému synovi jsme pociťovali hned od počátku sympatie. Často jsme vyhledávali jejich blízkost a oni zase nás, hodně jsme spolu diskutovali. S velkou lítostí jsem zaznamenala, že oba byli ateisté - komunistický režim na nich zanechal své stopy.

Dny ubíhaly rychle a žádná vhodná příležitost, při které bych mohla začít mluvit na duchovní téma, se neobjevila. S velkou lítostí jsem si uvědomila, že začal poslední den naší okružní cesty, ale my se k žádnému duchovnímu tématu nedostali. Ti dva seděli v autobuse hned za námi, a tak mohli bezprostředně vnímat naše harmonické soužití během celého putování. Jen tím si dokážu vysvětlit, co se stalo pak: Asi 20 minut před tím, než měli vystoupit, se tato žena ke mně nečekaně naklonila, a aniž by před tím o tom byla řeč, řekla mi s povzdechem: „Kéž bych jen mohla najít pro svého syna vhodnou manželku!“ Byla jsem překvapená, neboť za prvé jsme většinou dávali popud k rozhovoru my a za druhé vyslovila téma, které ji zjevně hluboko leželo na duši.

To byla přesně vhodná doba, o kterou jsem prosila. Okamžitě mě inspiroval můj duchovní průvodce - měla jsem ji utěšit a dát naději. Vnuknul mi slova: „To je snadné, budu se za Vašeho syna modlit, aby našel tu správnou ženu!“ „Ano, i já budu za něho prosit!“ ozval se také můj manžel. Paní se ke mně naklonila, pohladila po ramenou a usmála se na mě; všimla jsem si, že přestože v Boha nevěřila, naše nabídka se dotkla jejího srdce.

Jak nádherně to bylo vedeno čistým duchovním světem! Sestra začala sama! Nyní jsem byla na řadě já. Vyprávěla jsem jí, že jsem nabídku myslela vážně, protože jsem často zažila, že když jsem se plná víry k Bohu obrátila, byly moje modlitby vyslyšeny. Uvedla jsem i několik případů mých vyslyšených proseb.

Je mi jasné, že u obou nešlo o to přivést je ihned k víře – tak daleko ještě nebyli. Ale děkuji svému milému duchovnímu průvodci za pomoc doslova v poslední minutě, za to, že jsem směla být nástrojem Božím. Jak jsem již na začátku napsala, pro mě neexistuje nic krásnějšího, než toto zažít!

Srnka

Jezdím do práce - do psychiatrické léčebny na kole. Mnoho lékařů poznalo, že příroda má ozdravný vliv na lidi, a proto klinika leží mimo město obklopena stromy a vinicemi. Projíždím tedy lesem, podél potoka a pokaždé se cítím prostředím obdarován a děkuji za to.

Nedávno jsem začal v areálu kliniky děkovat devas a důsledkem toho jsem jedno ráno potkal srnku. Jak nádherný pozdrav pro nadcházející pracovní den.

Nájemné

Založili jsme firmu a pracovali ve společné kanceláři. Chtěli jsme být pospolu a ještě ušetřit za nájem. Vydrželo to ale necelý rok, protože jsme měli rozdílné názory na způsob práce s lidmi a pro lidi. Nakonec jsme zůstali dva. Nyní záleželo, jak vysoký si dohodneme nájem, ovšem neradi bychom se kanceláře vzdávali. Napsal jsem dopis svému ochrannému andělovi a poprosil ho o pomoc. Přál jsem si, aby nám byl pronajímatel nakloněn a nájemné snížil natolik, abychom tam mohli i nadále pracovat. Doufal jsem, že se nám aktivita během roku rozjede.

Za týden byla prosba vyplněna. Děkuji ti, můj strážný anděli!

Zakázka

Vybrala jsem peníze z banky, abych uhradila kurz. Pozvala jsem na něj i kamarádku jako poděkování za to, že mi v mé nepřítomnosti hlídá psa. Byly to ale mé poslední peníze. V 17:15 h. jsem vzala bankovky do rukou a vyslovila modlitbu, kterou doporučuje Emanuel: „Nebeský Otče, chci tyto peníze použít na dobrý účel, vkládám ti je do rukou.“ V 17:30 h. zvoní telefon. Dostala jsem pracovní zakázku! Samozřejmě jsem duchovnímu světu poděkovala.

Už se nevymlouvám

Před lety jsem prosila Boha, aby mě dovedl ke knihám pojednávajícím o Božích zákonech. Po určité době jsem poprosila známou, aby mi nějakou takovou půjčila. Obsah si přesně nepamatovala, ale já doma zjistila, že je to přesně to, co hledám. Během dalších měsíců jsem se dostala k dalším dvěma knihám. Už jsem se nemohla vymlouvat, že neumím žít podle Božích zákonů, naopak musela jsem se naučit podle nich jednat.

Jsem Bohu vděčná, že mě přivedl ke kvalitnímu zdroji a já mohu duchovně růst.

Chci pomáhat bližním

Víra bez skutků je mrtvá, a proto jsem před dovolenou prosil svého duchovního průvodce, aby mi umožnil pomáhat druhým. Během následujících dvou týdnů mi dal tyto příležitosti:

- Již při odletu jsem na letišti vrátil jedné ženě zapomenutou kabelku.

- Druhý den jsem šel brzy ráno s jedním mužem na procházku po pobřeží a tam jsme zachránili cca 15 uvízlých ryb.

- Koncem dovolené jsem dostal vnuknutí se zeptat, zda je v hotelu knihovna. Zanechal jsem v ní tři přečtené duchovní knihy, které jsem měl s sebou.

- Hodinu před odletem jsem pozoroval naše letadlo. Najednou jsem pocítil horkost v nohách, jakou mívám při modlení. Bylo mi jasné, že dostávám božskou sílu a že se odehraje něco neobvyklého. Během letu dostal jeden cestující srdeční záchvat. Museli jsme přistát na nejbližším letišti, aby ho odvezli do nemocnice. Modlil jsem se ještě pár dní poté, aby se uzdravil.

Děkuji duchovnímu průvodci za možnost cvičit se v pomoci bližnímu.

Znalosti přinášejí převahu nad zlem

Dlouho jsem o existenci duchovního průvodce nevěděla. Nyní ale od něho dostávám inspirace. V lednu se mě kamarádka snažila přesvědčit, že žádnou literaturu nepotřebuji, protože stačí pouze milovat svého bližního. Zastihla mě právě ve fázi, kdy jsem začala skrze milost a duchovní vedení číst knihy G. Weidner. Duchovní pravdy v nich obsažené jsou pro mě ty nejvznešenější, které jsem kdy četla. A do toho přijde ona a říká, že není potřeba je číst, že je to vlastně zdržování na cestě k Bohu. Přepadla mě nejistota. Pár dní na to jsem při modlitbě obdržela inspiraci: „Znalost je moc.“ Byla jsem překvapena. Můj duchovní průvodce ale pokračoval: „Když se ti to tak

nelíbí, řekni své známé: „Duchovní znalosti jsou mocí nad zlem.“ A připomněl mi, že ze zmíněných knih načerpané pravdy mi již mnohokrát pomohly odbourat negativní ataky. Od té doby, kdykoliv se o mě pokouší strach, vědomě ho zapuzuji, protože již vím, že znalosti s sebou přinášejí i zodpovědnost. Děkuji Ti, nebeský Otče!

Paříž

Dcera mé známé studuje na elitní univerzitě v Paříži. 6. listopadu mi volala, že její dcera nemá dobré vyhlídky dostat se na prestižní praktikum - je tam s ní prý mnoho prominentních studentů. Prosila mě, abych se za ni pomodlila. 9.11. volala, že za čtyři dny dívka odlétá do Londýna dělat test. Večer 13.11. se odehrály v Paříži atentáty. Jsem přesvědčená, že nebeský Otec se zasloužil nejen o praktikum, ale také o její ochranu. Děkuji za to Otci, Kristu, Matce Marii, Josefu z N. i svému duchovnímu průvodci.

I tak lze na sobě pracovat

Zhruba deset let máme na kartičkách k dispozici čtyřicet Emanuelových myšlenek o moudrosti.

Asi před půl rokem mě napadlo si denně jednu kartičku vytáhnout a zabývat se jejím obsahem. Vždy si poprosím, abych vytáhla tu správnou odpověď na situaci, kterou momentálně řeším. A stane se tak. Dokonce jsem čtyři dny po sobě vytáhla pokaždé stejnou kartu. Jenom mi potvrdila, že problém, na který ukazuje, je ten, na němž musím zapracovat.

Martina z Klatov

„....nikdy tě neopustím
a nikdy se tě nezřeknu.“

Židům 13:5